

EEN OUDE LEESMAP BIJ DE KAPPER

Het begon op mijn negentiende bij de kapper. In een oud tijdschrift las ik over de Mount Everest en was meteen geïntrigeerd. Met niet meer dan een grote droom begon mijn grote avontuur bij de start, een beginnerscursus klimmen. Tien jaar na de cursus heb ik meer dan de helft van de bergen in de Alpen beklommen en wordt het tijd voor de echt grote bergen in de Himalaya. Na jaren van sponsors werven om de tienduizenden euro's kostende expeditie te financieren besluit ik dat het tijd is om de Mount Everest te gaan beklimmen.

'De top bereiken is optioneel. Terugkeren is een prioriteit.'

Dus reisde ik in 2012 voor het eerst af naar Nepal om de Everest te beklimmen. Slechts 250 meter voor de top moest ik terugkeren. De top leek op een steenworp afstand, maar was tegelijkertijd mijlen ver weg. Het weer was verschrikkelijk en mijn oog en vingers waren bevroren. Aan een oog had ik daardoor geen zicht meer, zou het tweede oog volgen? Verschillende klimmers kwamen om, ik overleefde ternauwernood mijn poging. Drie á vier uur klimmen is het nog. Kort op een droom van tien jaar. Maar op de top start niemand het Wilhelmus in en is er geen meisje die bloemen uitdeelt. De weg terug naar een veilige plek kan niet langer zijn. Zuurstoftekort, kou en angst doen mij besluiten om te keren. Ondanks mijn bevroren vingers haal ik nog een keer mijn camera uit mijn rugzak, de zon komt op en de schaduw van de Everest valt letterlijk tot over de horizon. Onvoorstelbaar!

DE DEATH ZONE

De Mount Everest beklimmen is voor weinig bergbeklimmers weggelegd, de top bereiken nog voor minder. Slechts twintig Nederlanders tot nu toe. Vanaf 7.500 meter komen klimmers in de 'death zone' terecht. Door de combinatie van extreem koude temperaturen tot -35 en slechts 6% zuurstof, wordt ademen alleen al een heuse opgave.

'Droom tot over de horizon'

Eric Arnold

Een niet aan de hoogte aangepast lichaam overlijdt binnen een kwartier als het vanuit het niets op de top zou staan. Een klimmer verliest gemakkelijk 10 kg lichaamsgewicht tijdens een expeditie.

BOTTE PECH DOOR EEN SCHERPE SCHAATS

In 2013 staat een nieuwe poging op de Mount Everest in de planning. Naast dagelijks sporten (fietsen, zwemmen, lopen en krachtraining), kies ik voor innovatie in de klimsport en verblijf twaalf uur per dag in een speciale hoogtent die de extreme hoogte nabootst. Daar wen ik aan het zuurstofverschil en maakt mijn lichaam extra rode bloedlichaampjes aan. Nadat ik diverse wetenschappelijke publicaties heb doorgespit ben ik de eerste klimmer die erachter komt dat Duindoornjam aantoonbaar de acclimatisatie bevordert. Lekker smaakt het niet! In maart 2013 sta ik op het punt weer richting Nepal te gaan, maar kort voor vertrek loop ik een zware blessure op de schaatsbaan op. In 2012 vermeid ik alle risico's. Ik ging zelfs niet voetballen. Nu besloot ik toch met vrienden mee te gaan. Iemand gleed onderuit op het ijs en sneed met zijn schaats m'n achillespees finaal doormidden. Geen expeditie. Negen maanden keiharde revalidatie volgden.

DRIEMAAL IS SCHEEPSRECHT...

Nog net op tijd ben ik weer fit voor een nieuwe Everest expeditie. Na twee maanden revalideren denk ik: "ik vergeef het mezelf nooit als ik opgeef." Dat is de weg van de minste weerstand kiezen, het pad dat het meeste bewandeld wordt. Bang ben ik niet. Het is een gecalculiseerd risico dat ik neem. Het is geen poging tot zelfmoord, de voorbereiding is tot in de fijnste details uitgedacht. Ieder scenario is doordacht, beheersmaatregelen zijn genomen. Iedereen kan in de problemen komen op de Mount Everest, maar ik wil de allerlaatste zijn bij wie dat gebeurt op een dag dat alles tegenzit. In april - mei 2014 volgt een nieuwe achtweeke expeditie naar de Himalaya. Ook dit keer beslist

het lot anders. Een gigantische grote lawine treft en verwoest de klimroute. Ik ben op dat moment in het basiskamp van de Everest. Zestien mensen komen om. Het betekent natuurlijk het einde van alle expedities. Terwijl ik wegloop uit het basiskamp neem ik het besluit om in 2015 opnieuw terug te gaan.

7,9 OP DE SCHAAL VAN RICHTER

Op 25 april 2015 bevind ik mij in het basiskamp van de Everest en sta op het punt om met de beklimming te starten. Om precies 11.50 begint de aarde woest te trillen en te schudden. Aardbeving! De aardbeving in Nepal van 7,9 op de schaal van Richter verwoest een groot deel van het basiskamp van de Everest. Meer dan de helft van het kamp is totaal vernietigd. Tenten, slaapzakken en persoonlijke spullen liggen honderden meters verspreid over de gletsjer. Slechts tweehonderd meter van mijn tent vandaan vallen diverse slachtoffers door rondslingerende stenen. Ik ben een van de weinige klimmers die nog kan e-mailen en wordt overvallen door media-aandacht over de gehele wereld.

VAN WAAKVLAM NAAR HEILIG VUUR

Aangeslagen keer ik in mei 2015 terug in Nederland. Zo lang de emotie nog overheerst, wil ik geen beslissing nemen over een nieuwe expeditie. Na alle inspanningen en moeite voel ik mij totaal uitgeknepen in

Nederland. Als een ballon waar alle lucht uitgelopen is. De waakvlam gaat alleen nooit uit. De passie voor de bergen blijft en het heilige vuur laait op als nooit tevoren. Ondanks afhakende sponsors vecht ik mij terug. Ieder vrij uurtje gaat in de voorbereiding van de 2015 expeditie zitten. Tegen beter weten in leef ik en handel ik alsof alles al geregeld is voor een 2015 expeditie. Kort voor vertrek zijn alle problemen pas echt opgelost. 2016 gaat het jaar worden dat ik mijn lang gekoesterde droom laat uitkomen. Let maar op, rond 20 mei 2016 sta ik op het dak van de wereld.

ALLEEN DE TOP TELT. OF DE WEG DAAR NAARTOE?

Vijftien jaar klimmen en vijf Himalaya expedities hebben mijn leven inmiddels structureel en ingrijpend veranderd. Van gemeente-ambtenaar ben ik professioneel spreker en avonturier geworden. Na de Everest volgen expedities naar de Zuidpool en de Kanchenjunga, de zelden beklommen 3e berg van de wereld. Versneld en geconcentreerd heb ik geleerd wat nodig is om de allerhoogste doelen te bereiken, van focus tot innovatie. Van obsessie voor de details tot groepsdynamica. Ik kan een stuk beter relativeren en weet wat mij vitaal en gelukkig maakt. Het begon allemaal met niets meer dan een droom! 🏔️

Eric Arnold is een expeditieklimmer, hij beklom tientallen bergen de Alpen en ondernam vele expedities naar de Himalaya. Eric's verhalen kwamen uitgebreid in de media, o.a. was hij te gast bij 'Hart van Nederland', 'Pauw & Witteman' en 'RTL Late Night'. AD, Telegraaf, Gers!, Trouw, Panorama, De Volkskrant, NRC Handelsblad, ANP, RTV Rijnmond, Radio 1 en 2, Geenstijl, Psychologie Magazine, Quest, Powned en diverse online media publiceerden over zijn expedities. Tot slot was er media aandacht buiten de landsgrenzen, The Washington Post, Daily Mail, Le Monde en kranten uit landen als Zweden, Brazilië, India en Australië publiceerden over Eric zijn expedities. Eric is de auteur van het boek 'Leef je droom', Eric is ambassadeur van ALS Project MinE. Eric zijn expedities zij te volgen via www.ericarnold.nl ericarnold@speakersacademy.nl

